

malitet, som en Høflighedsbeviisning mod Rigsdagen, at saadanne Forordninger skulde fremlægges for den, eller om det skulde have en reel Betydning, saaledes at Rigsdagen, naar Sligt er forelagt, skal tage eller kan tage det under Overveielse, og derefter tage Beslutning. Naar dette er besvaret, skal jeg forbeholde mig nærmere at gaae ind paa Realiteten.

Hjerring: I § 4 tillægges der Gouverneuren Myndighed til at udstede foreløbige Forskrifter, saavel om saadanne Gjenstande, som indeholdes i § 2, som om de Gjenstande, der indeholdes i § 3. § 3 angaaer den almindelige Lovgivningsmagt, som skal beroe hos Kongen og Rigsdagen i Forening. Forsaavidt altsaa Gouverneuren havde gjort Anvendelse af den Myndighed, § 4 giver ham til at udstede saadanne Forskrifter, som ellers vilde komme ind under § 3, ansee vi det for hensigtsmæssigt, om disse Forskrifter af Gouverneuren bleve fremlagte paa den først sammentrædende Rigsdag, Fremlæggelsen taget i den Betydning, som tidligere er blevet udhævet fra flere Sider, navnlig af den ærede første Landstingsmand for 3die Kreds (Kierkegaard). Med Hensyn til de Bemærkninger, som den høitærede Finantsminister har gjort ved dette Uendingsforslag, skulde det ikke undre mig, om vi have været mindre heldige, hvor vi ere gaaede paa egen Haand, end hvor vi kunde slutte os til det ærede Udvalg.

Ordføreren: Ja, efter den Forklaring, som nu er given, maa jeg tillade mig den Bemærkning, at, hvad Udvalget har yttret med Hensyn til § 2, ogsaa vil finde sin Anvendelse med Hensyn til det, som af de 6 ærede Forslagsstillere er bragt i Forslag det her omhandlede Punct betræffende; thi det vil ikke kunne modsiges, at der da findes en Strid Sted, ikke mindre end en Strid, mellem denne Bestemmelse og hvad § 2 indeholder. § 2 indeholder med Hensyn til de Love, som omhandles under Littr. b, at Hans Majestæt skal være bemyndiget til at udgive disse som Localanordninger. Nu kan jo ogsaa Gouverneuren i Genhold til den Myndighed, der er given ham ved § 4, give saadanne Anordninger, som kun ere af Localbetsaffenhed, og efter § 2 høre disse ikke under Rigsdagens Omraade, men alene under

Hans Majestæt Kongen, saaledes som de foredrages ham af en ansvarhavende Minister; derimod vilde disse Bestemmelser, som af Gouverneuren ere tagne, hvis de 6 Herrers Forslag bifaldes, komme under Rigsdagens Omraade, thi de skulde forelægges uden videre for Rigsdagen.

Kierkegaard: Jeg forestiller mig dog, at det kunde gjøre nogen Forskjel, om det er Hans Majestæt, der gjør Brug af den Ret, som er ham hjemlet i § 2 Littr. b til at udstede Localanordninger, eller om det er Gouverneuren, som ifølge § 4 i „særdeles paatrængende Tilfælde“, ligesom i Kongens Graværelse, gjør Brug deraf, idet jeg mener, at i det sidste Tilfælde er det jo vist nok, at, naar det saa indberettes til Regjeringen, saa maa det sortere under Regjeringens endelige Afgjørelse, om det skal staae ved Magt eller ikke, men at der dog kunde være en særdeles Opfordring for Rigsdagen til idetmindste at ønske at komme til Kundskab om Anordninger, der maatte fremkomme paa denne Maade. Thi det vil ikke undgaae Noget, at en Regjering, og navnlig en Finantsminister, har en ganske egen Stilling til den Gouverneur, som rimeligviis ved ham er sendt derover, og isærdeleshed hos ham er en høist betroet Mand. Deraf synes nemlig umiddelbart at følge, at, naar Gouverneuren i formeentlig paatrængende Tilfælde har truffet Localbestemmelser, som Regjeringen fra først af maaskee ikke vilde have truffet, den dog alligevel kan være tilbøielig til ved en varsom Tausshed ligesom at ignorere det, og at lade blive staaende, hvad i saa Henseende er anordnet, idetmindste indtil videre. Det var derfor maaskee ikke saa ilde, om man i saadanne Tilfælde, der angaae, hvad man dristigt betroer Regjeringen i § 2 b, men ikke fuldkommen ligesaa dristigt har Lyft til at betroe Gouverneuren, sit Leilighed til at tage Notice deraf, til at lægge Mærke dertil paa Rigsdagen; videre betyder nemlig ikke det Ord, at det skal „frelægges“. Jeg maa derhos endnu bede om Tilladelse til at tilføie den Bemærkning, at det meget ærede Udvalg har i sin Betænkning endog med særdeles Omhu discuteret og fra begge Sider overveiet det Spørgsmaal, hvorvidt der kunde tilstaaes nogen Form